

Τόσο τα καντήλια όσο και τα κεριά αρχικά εξυπηρετούσαν πρακτικές ανάγκες, δηλαδή μετρίαζαν το σκοτάδι στη διάρκεια των ιερών προσευχών που γίνονταν τη νύκτα. Αργότερα προσέλαβαν συμβολισμούς. Η συνήθεια ν' ανάβουμε καντήλι είναι συνέχεια και επιβίωση των αρχαίων λυχνιών που έκαιγαν μπροστά στους βωμούς και τα θυσιαστήρια. Μια συνήθεια που διατηρεί τον βαθύ χριστιανικό συμβολισμό της με το Φώς του Χριστού που φωτίζει κάθε άνθρωπο, που θερμαίνει την ελπίδα και που παρηγορεί και συντροφεύει στις ατέλειωτες ώρες της μοναξιάς.

Το άναμμα του κεριού - καντηλιού ενέχει τον συμβολισμό ότι **προσφέρεται ως θυσία σεβασμού και τιμής προς τον Θεό και τους Αγίους Του**. Συμβολίζει επίσης, το φως του Χριστού που φωτίζει κάθε άνθρωπο, καθώς επίσης συμβολίζει και το γνωστό παράγγελμα του Κυρίου μας ότι πρέπει να είμαστε, οι χριστιανοί, το φως του κόσμου.

Το έλαιον, το λάδι δηλ. που καίει στα καντήλια μας, συμβολίζει **το άπειρο έλεος του Θεού**. Μας θυμίζει το έλεος του Θεού που φανερώθηκε όταν η περισσότερά του Νώε επέστρεψε στην Κιβωτό για να σημάνει την παύση του κατακλυσμού, έχοντας στο ράμφος της κλάδο ελαίας, ή όταν ο Ιησούς, καθώς προσευχόταν εκτενώς, πότιζε με τους θρόμβους του ιδρώτος Του την ελιά, κάτω από τα κλαδιά της οποίας γονάτισε την μαρτυρική εκείνη νύχτα της συλλήψεώς Του, στο Όρος των Ελαιών. Όπως ο Κύριος προσευχήθηκε στον κήπο των Ελαιών, έτσι και ο Ναός με τα κανδήλια μετατρέπεται σε νέο κήπο του ελέους του Θεού.

Το λάδι και τα κανδήλια **συμβολίζουν ακόμη την Εκκλησία, που μεταδίδει το θείο έλεος και φωτίζει τη ζωή των ανθρώπων**. Τα κανδήλια συμβολίζουν βέβαια και τους αγίους, καθώς το φως τους έλαμψε, κατά το λόγο του Κυρίου, «έμπροσθεν των ανθρώπων».

Στη χριστιανική Εκκλησία το καντήλι τοποθετείται μπροστά στις άγιες εικόνες. Αυτό που τοποθετείται μπροστά στον Εσταυρωμένο, μέσα στο Ιερό Βήμα, διατηρείται πάντοτε αναμμένο και γι' αυτό λέγεται «ακοίμητη κανδήλα».

Ένα καντήλι τοποθετείται επίσης στο εικονοστάσι του σπιτιού και ανάβεται κάθε μέρα, σύμφωνα με την ορθόδοξο παράδοση. Το αναμμένο καντήλι μας θυμίζει την ανάγκη για προσευχή, μας θυμίζει ότι η ζωή μας πρέπει να είναι φωτεινή, μας θυμίζει και ότι πρέπει το θέλημά μας να καεί και να θυσιαστεί.

Η φωτοχυσία του Ναού, με τα πολλά κανδήλια, συμβολίζει **το θείο φως της παρουσίας του Θεού**, που φωτίζει τις καρδιές όλων των χριστιανών. Ο Κύριος φανέρωσε αυτή τη μεγάλη αλήθεια για τον εαυτό Του λέγοντας: "Εγώ ειμί το φως του κόσμου" (Ιωάν. η,12). Είναι φως όχι μόνο λόγω της φωτεινής διδασκαλίας Του, αλλά κυρίως λόγω της φωτεινής παρουσίας Του.

Πηγή: <http://www.faneromenihol.gr>